

69. 1. d. 5.

"Gamos katalypte" Nienošio "Paskenduočioje"

Sensaris laimai... Kiek jame buvo
~~patru~~ skubaudu laimiai, retei-
sybių, ~~Amorės~~ pacityje Būtuvos
laime buvo tamiai, taip jo
pyraus visotie pietarai, ~~žmonių~~ pa-
siūlos buvo atlikurios.

Nerūtingojo ~~imogaus~~ tame lai-
me nėki negerbe, nekaikė tis-
tu ~~žmogumi~~. Sevai, surauda-
ni bežieminant, kur jauni-
mo, atejo išvaidydavo su ryko-
tėmis.

O tie visotie pietarai, kiek jo
padarydavo spalos siurges išmo-
gai, moterčių pumone imdav-
ę rūlyti išvestomis šokėkėmis, du-

davo mirytį iš Agotor - duonos,
skubedavo greičiau įaukti turinį,
o ne gydytojį. Viesoglio priešinio prie kūrimo temos nėra
Nia tai Nienošis atskleidė
"Paskes" savo turinys "Pasken-
duočioje".

13

Goliame laisiamame dietuvos
laime gyveno į visokį žmones:
turinigai, beturiniai, samdiniai.
Samdinis dalia buvo ypač
suniki. Reilėjo nudiabli trives
darbus samdinis buvo beteiso.
Kūryvystė motome
Nieno ⁱⁱ iš tokių išandinių
buvo veroniška tragedija. ^{es} į Vaiky-
tejė veroniške neteko motinos. ^{es} Būdama neturtinga,
eiti dirbtis samolybiu pačiurintiems išeli-
ninkams. ^{es} iš kiekvienas jo
galėjo stendytis, užti, vertinti
tik kaip darbas joga.

14.

Bet jo jet buvo žmogus,

trečio ~~sont~~ ~~truputėkis~~ iku-
nos, meilės. ~~¶~~ Jai jau atro-
de, kad ji tą meilę sura-
do, tačiau nėjo visai kitaip.
Mylinasi, jog apylė už patiko
likimo vahini.

Didžiausia nelaimė buvo
suribauti netekėjusių marginai
lėčiklio. Šmonės jų nėšai
pažmerkdavo, ižiuokdavo. Žolia
merginai pro ašaras negalejo
naujų kelių, ateityje jos jau
nieko nevirliojo.

O šmonių juolams už paty-
lioms nebuvos galos. Pletgi
tie patys lipinčios berneliai,
kurie ankščiau ~~Veronikos~~ mylojo u
gerbė, dabar jau galėjo jas
ižiuolti pažmerkti.

Davatkai laikė marginos elai-

dg didžiausia nuodėme. dienos baus-
me.

Religijos atlavorai taip pat
smarkė merging.

Hai Veronika, neuverdama
nėties, nėjo pas davatka
kyroponienę priyti patarimo,
toji jet neupjautė nelaimėj,
nedavė jokio patarimo, o
išradino paleistuvę, pribordė u-
sokomis pomihinėmis kaniomis
ir tuo pačiu paleido gandus
apie marginos nelaimę.

Neidmainis yra už elebo-
nas. Yis Veronikai nedavė
nisiūmo, prie vienų šmonių
bašnyje apstendė ją, pa-
markė, tuo duodanai ženklo,
kad už šių šmonių gali Veronikos
užgaujoti, niesinti, smarkti.

Yam nėjejo ne Veronikos
silo reikalai, o parapijos
garbe. Jei Veronika būty
buvo ne sandinė, o pažiu-
rinčio ūkininko dukrė, jis
risko būty išviliai užglos-
tes.

¶ To mes matome, kad
religijs atstovai ypač nepaut-
nus įmogaus relaimei, jie
nėra tik sau gero.

Buvielės iš darbo įmogy kui-
rejo tik kaip iš darbo jėga.

Jai mes matome iš Veroni-
ka žeminiinkę Hailanę parai-
nu.

Hailanai gal būtų bilo abe-
jingi Veronikos relaimei, bet
jems reikėjo geros darbinink-
ki, o iš Veronikos jau men-

ta būtų buvusi darbininkė.
Nekurint to, tad Veronika
jiems iškūningai dirbo teletą
metų, ~~buvo~~ ^{jei} atsako jai pa-
stoge ir vietą tada, kai ji
buvo didžiausioje relaimėje.

Tačiau abejungi Veronikos
relaimei buvo ne tik religijos
atstovai, bet Hailanai, bet ir
jų būrimo draugai, paprasti
žmonės. Vienas iš įmogūs
buvo nustebusios berkevakines
morales ~~paraičius~~ ^{varingumai}.

Hai ~~žmonės~~ surinko apie
Veronikos bėdą, užino, kad
Elebonas bakiujęje nedavė
jai išriūmo, ateina iš Hail-
anų kiemo paraičius ^{ir} Ne-
ronilą, non jis matydavo
~~antsciurus~~ tardien. Juos čia

traukia smulumas, nort^{as} per matyti, taip elgsis, grūžesi į balsuojančią Veroniką.

Natūr. berniukai degustuoja išteka kletės dureles, tuo išjukdami Veroniką. Rytas apie merginos išpuokingą kino vietas laimasi. Draugės taip pat jau eitotiems akimis siūri iš jo Veroniką.

Pagaliai Veronikos atstumia iš pats artimausios jai šmegečių - teivai. Ji išgi yra paveiktas visų tų tam-sių pasiūlymų, jo teivika meiki yra užgolta pasurulius prieštarių.

Veronika savo bėdėje pa-juoda priau vena. Jei atstumė viu: pirmiau teviukė yra-

raponeiši, paskui Eleonora, draugai, seimininkai ir netgi teivai. Yai lengviausia būtų buve pakelti iš pamerkėmis, jei ji netikety ~~u~~ dien^u. Bet Veronika hibrido ~~u~~ dien^u, iš jai labai baimi atrodo "mirina nuodėmė". Dėl to Veronika domėjaudžiu, eją prie seno kryžiaus, ten valiniojo "kryžiaus sėlius". Kios malodos jai nėbuvo + nepadėjo, tik das labiau ~~padidino~~ karsias.

Nepraturi, kad ji jau sestima iame paraukyje, kad viu šmenes ištėmė iš savo tarpo, Veronika atlikant nuo akis skauslantinius ji nuo šmonių skėpė akis po skauslė~~u~~ i patenkaukintyn galvą. Ji

nebe-
rei sat
apnuosis,
a vi-
e, sad
res var-
ias...

mejo prie-
žnij u,
uz ro-
patraukė

ties, vero-
~~de~~ i-
„Jamsos

tokio
Merginos,
mpa no-
si. M pati

reikšmingų pacientų yra ~~gėlė~~
ir smekianti, bet, taip įmo-
ges, tokia moteris ~~yra verti~~
~~nėra mėtinamus.~~

1/
3
k.